

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 52. Guilielmus Manourius Mathurinus Monachus a Facultate damnatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

errori
modo
r om-
npro-
bis in
qua-
nu-
pro-
a est
at, di-
orum
tiones
tenet
Hæc
si su-
atum,
nobis
inquit
emit-
pro-
exta.
cata,
Hæc
exta
ac
bo-
nis

nis conceditur. Secunda pars hujus pro- Sæcul. XVI
positionis est hæretica.

A.C. 1558.

XXX. *Sacerdotis ministerium est dun-*
taxat, peccatum declarare remissum: illud
autem non remittit, nisi forte ministeriali-
ter, quia omnia hæc a Deo proveniunt.
Hujus propositionis censura non indi-
catur.

§. LII.

Guilielmus Manourius Mathurinus
Monachus a Facultate dam-
natus.

Denique die vigesima quinta Octobris Argentre ut
hoc item anno Domini millesimo supra in
quingentesimo quinquagesimo octavo app. p. 25.
Guilielmus Manouerius Theologæ Do- & tom. 2.
ctor, Ordinis SS. Trinitatis, seu Mathu- p. 190.
rinorum Sacerdos coram Episcopi Pa-
risiensis Officiali comparere jubebatur,
cum accusatus esset, quod in suis ser-
monibus perversam, erroribusque ple-
nam doctrinam sparsisset, quam retrac-
ctare lata in eum sententia jussus fuit.
Ceterum hujus Religiosi errores specia-
tim non significantur, ex ejus tamen
palinodia colligitur, quod has, quæ se-
quuntur, propositiones propugnaverit.
I. Omnes in Missa Sacram Synaxin re-
cipiant. II. Sancti nonnisi generaliter
profidelibus orant. III. Non datur Pur-
gatorium. IV. Missa in idiomate gal-
lico

Sæcul. XIV. lico est dicenda. Ceterum in alio Sør.
A.C. 1558. bonico confessu die tertia Decembris
 idem Manourius declarabat, quod
 plene satisfecerit sententiæ adversum
 se ab Officiali, & fidei Inquisitoribus latæ,
 postea vero suam revocationem Facul-
 tati tradens rogabat, ut ipsi consuetæ
 distributiones concederentur. Verum
 Facultas ita censuit: dictus Guilielmus
 Manourius deputatis cunctas, de qui-
 bus est delatus, propositiones, dictam-
 que sententiam exhibeat, ut præfati
 deputati, postquam omnia examinave-
 rint, & consideraverint, an dictus Ma-
 nourius latæ sententiæ satisfecerit, re-
 ferant Facultati: hæc vero postea de-
 cernet, quæ jure decernenda censebit.
 Cum vero Manourius objiceret, quod
 propositiones, ob quas fuisset damna-
 tus, ab Officiali recipere haud amplius
 posset, hinc Facultas suæ sententiæ in-
 sistens, illum a Collegio exclusit, us-
 que dum plenius satisfaceret: Videtur
 tamen, quod in sequentibus Facultatis
 congressibus morem gesserit, seque om-
 nibus ejusdem Facultatis decretis sub-
 jecerit.

§. LIII.

*Audacia hæreticorum Maroti Psalmos
 publice decantantium.*

*Thuan. hist.
 l. 20. n. 10.*

Quamvis hi Doctores ad fidem Catho-
 licam in Franciæ Regno, præcipue
 vero